Ч. 172. Середа 14 (1) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Події в Марокку. —

Як довідує ся „Graz. Tagbl., сегорічна сесия соймів краєвих має відбувати ся в часї межи 9 вересня а 15 жовтня і будуть скликані всї репрезентациї соймові, лиш що до соймів ческого, істрийского, тирольского і каринтийского не порішено ще нічого і тепер ведуть ся в сій справі переговори з поодинокими партиями. На конець серпня покликані до Відня всї шефи краєві і одержать там близші вказівки що до поодиноких предложень правительства, які мають бути внесені в соймах. Дальматиньский сойм, котрий збере ся вже 9 вересня, буде займати ся між иншим резолюциєю о управильненю язикових відносин в школї і урядї, при чім намістник Нарделлї зложить в справі заведеня хорвацкої мови заяву правительства, яку президент міністрів бар. Бек обіцяв дальматиньским послам на послїдній своїй конференциї з ними. — З Опави доносять: В тутешних політичних кругах зачувати, що шлеский сойм буде скликаний на день 17 вересня на короткий час в цїли закритя сесиї. Новий сойм буде вже вибраний на основі нового загального права виборчого.

Бомбардоване Касаблянки викликало у Фезї, столици султана, велике враженє. Султан велїв через міністра справ заграничних Абдель-Керіма бен Слїмана висказати француском консулеви у Фезї свій великий жаль з причини нападу на Европейців і своє обурене на такі погані вчинки. Бен Слїман додав, що султан готов дати всяку сатисфакцию, особливо же усунути пашу в Касаблянцї і покарати виновників. — Комісар султана для справ заграничних повідомив італїяньского посла, що мароканьске правительство з причини убитя 3 Італїянців в Касаблянцї заплатить відшкодоване і дасть жадану сатисфакцию.

О причинах розрухів в Касаблянцї доносить дописуватель берлиньскої „Voss. Ztg.“ що слїдує: В Касаблянцї знали вже від довшого часу, що щось висить у воздусї і що прийде до якогось заворушеня. Насампеперед туземцї були невдоволені з того, що контролю над поборами митовими вів Француз, а урядники митові, озлоблені тим, що тепер не можуть так напихати свої кишенї як давнїйше, почали бунтувати нарід. Відтак були Марокканцї невдоволені з будови порту, котру також Французи переводили. Мимо грізного положеня не робив ґубернатор міста нїчого, щоби недопустити до можливих розрухів. Він побирав платню для 500 вояків, але поправдї мав їх ледви 200, та й ті мусїли нераз, щоби дістати свою платню, просити чужих консулів о посередництво. З тих вояків лиш мала часть мала карабіни. До того ще й майже все оружиє було нездале до нїчого. З такою неузброєною ватагою годї було в потребі числити ся.

В день катастрофи мали туземцї ще раз жадати конче від ґубернатора, щоби роботи в порті застановити і щоби контрольора митового усунути з уряду митового. Критичного дня були консулї як раз зібрали ся, щоби нарадити ся над положенєм, коли розійшла ся чутка о нападі і тодї засїданє закрито.

Дальше доносить тойже дописуватель: В Мазаґанї ворушить ся також а Рабат від якогось часу держать в облозі сусїдні племена. Всї ті непокої мають на цїли скасоване француской контролї над урядами митовими і вимірені виключно лиш против Франциї. Але розуміє ся, що небезпечність і для других християн дуже велика. Все вказує на то, що надходять тяжкі часи. Тут від якогось часу говорять о „сьвятій війні“ навіть і туземцї. Чей она нас омине, бо хоч Арабів уважають загально за трусів, то все-таки їх лютість не знає границь, скоро они стануть до релїґійної війни против невірних. Для Танґера єсть на всякий случай небезпечність дуже мала, бо раз тутешні жителї дуже привикли до житя

7)

Жебраки і жебрацтво.

Після Єнча, Полїяна і др. — написав К. Вербенко.

(Дальше).

Нема — каже Полїян — взагалї ніякого рода підпомоги, котрої би не використувано безсовістно. Лиш не многі інституциї в Парижи не дають ся обманювати, а вже найменше кілька товариств, з тих особливо товарство ім. сьв. Вінкентия, котрого члени навідують ся що тижня особисто до бідних і длятого можуть дуже борзо пізнати докладно їх відносини. Оден сьвященик у Верзалю, отець Жерар, готов був з себе здоймити а дати бідному. Одного разу по єго проповіди, в котрій він дуже ревно заохочував до добродійности, принесла єму якась дама 100 франків. Сьвященик побіг серед вітру і сніговиці на другий кон ць міста до одного робітника, котрого запомагав від многих лїт, а котрого відносини мимо того якось не поправляли ся. Він застав родину і приятелів при веселій забаві за обильно заставленим столом, на котрім між иншим красував ся печений індик.

Яко жебрак познакомив ся був Полїян з другими фаховими жебраками також і за столом в коршмі. Один з них, що удавав кулявого, запросив був єго до себе на обід. У того бідного калїки було що та й добре попоїсти, а по обіді не забракло й доброго вина. Коли навчите ся колись ходити добре коло інтересу, то будете також так робити як ми. Впрочім то той слїпий, що платить нам по 6 франків на день за харч і хату, поставив єсь нині — сказав господар. Жінка єго жебрала удаючи робітницю, що не може знайти роботи, а донька ходила на жебри з випозиченою дитиною.

Звідкиж беруть ся тоті фахові жебраки і що спонукує їх жебрати? Полїян відповідає на то коротко одним словом: лїнивство. Кождий фаховий жебрак то чоловік лїнивий, котрому не хоче ся робити. Найлїпшим доказом на то слїдуючий факт: Перед кількома роками завязало ся було товариство купців, котре кождому, хто шукав роботи, давало зараз на 4 дні занятє, платне по 4 франки на день. Члени того товариства і всїлякі добродійні інституциї відослали були зараз в першім тижни 727 таких людий, що ходили по жебрах ніби лиш длятого, що не могли знайти роботи. З тих однак зголосило ся лиш 312 і взяли собі карту з призначенєм, де мають станути до роботи, а із сих знов зголосило ся дїйстно до роботи лиш 174; з тих 37 працювало лиш пів дня, казали собі виплати 2 франки і щезли; 68 працювало цїлий день, взяли 2 франки і більше не показали ся; 51 робило 2 дні, а лиш 18 лишило ся на цїлий час роботи, отже із всїх 727 шукало дїйстно роботи лиш 18, а прочі то були лиш самі фахові жебраки.

Підчас тяжкої зими в 1890 р. поробили були в ріжних сторонах міста пристановища для бездомних і нещасливих. В однім таким пристановищи, що містило ся в повиставовім будинку з 1889 р., було одного дня аж 700 людий і всї дістали там добре попоїсти. Коли опісля треба було двайцять людий до роботи, котрі мали за півтора до двох годин роботи дістати по однім франку, зголосило ся з тяжкою бідою лиш трох! — Сей факт нагадує нам недавну а дуже подібну подію у Львові. Коли по недавній великій зливі у Львові кілька домів грозило заваленєм і треба було давати поміч а не було людий до роботи, мусїла полїция тим жебракам і волоцюгам, що знайшли собі приміщене в пристановищи Брата Альберта, аж загрозити арештом, щоби їх змусити до роботи при згаданих будинках. Видко, що всї они однакові, чи в Парижи чи у Львові. Полїян прийшов до того переконаня, що не треба ніякому жебракови давати милостинї, лиш насампеперед заставити єго до якої небудь хоч би лиш найлекшої роботи, нехай собі заробить то, що єму дає ся; тодї фаховим жебракам відійде охота дерти людем очи. Як виглядає ся рада в практицї, мав Полїян нагоду пересьвідчити ся сам на собі.

Було то в зимі. На дворі була люта студїнь. Рури від міских водопроводів були позамерзали. Якийсь жебрак задзвонив до помешканя Полїяна.

— Я бідний робітник без роботи — каже він. — Від вчера я не...

— Добре, добре, я вже знаю — сказав на то пан дому. — Ходіть до хати. Тут, добрий чоловіче, не дають нїчого даром. Видите онтам ту помпу? Напомпуєте менї сорок ведер води.

— А деж ту воду подїти?

— Зараз вам покажу. Ось тут єсть ванна, в котрій купають ся дїти; наносите до неї.

з християнами а відтак на случай потреби може тут в найкоротшім часі наспіти поміч з Европи.

Здає ся, що погляд згаданого дописувателя що до Танґера занадто був оптимістичний, бо нинїшна депеша з Танґера представляє положенє в сїм місті в троха гіршім сьвітлї. Запанувало тут — сказано в депеші — велике занепокоєнє. Богато родин виїхало до Ґібральтару. Родини, що мешкали за містом, перенесли ся до міста. Магомед ель Торрес вислав до заступників держав окружник взиваючий їх, щоби они поручили своїм землякам не виходити поза границї міста. Прибув тут з Мазаґану втікач і оповідає, що там панує спокій; прийшло лиш до незначних непокоїв, які викликали туземцї роз'ярені вістию о бомбардованю Касаблянки. Ґубернатор дав Маврам 2000 долярів і на якийсь час їх тим успокоїв; настала однак небезпечність, що й инші племена довідавшись о тім, так само зроблять, будуть жадати гроший, вимушуючи їх за помочию нападів.

З Парижа доносять: Потверджує ся вість, що Іспанія предложила Франциї вислане спільної ноти до держав в цїли задокументованя одноцушности в справі поступованя в Марокку. Дипльоматичні конференциї тревають дальше. Правительство не наміряє висилати дальшого войска до Марокка, бо уважає, що войска стоячі під командою ґен. Дріда суть достаточні, щоби удержати спокій і з'орґанізувати полїцию. Правительство не хоче переступити своїх привилеїв. Вислане вислане войска до Орану було лиш звичайним средством осторожности.

Новинки.

Львів, дня 13-го серпня 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. Вел. Цїсар іменував шефа бюра президияльного в Намістництві у Львові, старосту Станислава Ґродзіцкого, радником Намістництва у Львові. — П. Намістник переніс між иншими: старших комісарів повітових: Володис. Красуцкого зі Старого Самбора до Станиславова і Каз. Вайдовского зі Стрия до Львова; комісарів повітових: Ів. Лопушиньского з Лїска до Львова, Ром. Комара з Яворова до Львова, Мар. Ягусїньского з Калуша до Стрия, дра Фр. Кпиоїка з Заліщик до Львова, Авдр. Гофмана зі Зборова до Стрия, дра Вяч. Внучка Лобачевского зі Львова до Заліщик, Єрон. Левицкого з Добромиля до Калуша, дра Йос. Шабенбек-Сроковского зі Снятина до Львова, Ром. Сьвітальского з Товмача до Гусятина і Ст. Шавловского зі Стрия до Станиславова; концепістів Намістництва: Володис. Білобжеского зі Збаража до Підгаєць, Юліяна Уейского з Бібрки до Сокаля, Фел. Менцґера з Гусятина до Ясла, Вл. Лишковского зі Львова до Ст. Самбора, Тад. Малиновского з Підгаєць до Добромиля та практикантів концептових Намістництва: Вільг. Гофмокля з Мостиск до Вадовиць, Ал. Скорупку Надлевского з Коломиї до Львова, дра Ром. Шавловского зі Львова до Товмака, Ст. Мравінчіча з Гусятина до Бродів, Фльор. Кемпіньского зі Львова до Яворова, Кар. Бішгофа зі Львова до Бібрки, Ад. Скажиньского зі Сокаля до Мостиск, Чесл. Павликовского зі Львова до Снятина, Вл. Ольшевского зі Львова до Коломиї, Тад. Ґлоґовского зі Львова до Підгаєць, Ат. Павлькевича зі Львова до Лїска і Стан. Гаврота зі Львова до Гусятина.

— **Дирекция учительскої семинариї в Самборі** подає до відома, що число учеників принятих на перший рік наслїдком вступного іспиту в передвакацийнім реченци, як і тих, що прийшли на сей рік з приготовляючої кляси, досягло найвисшо дозволену цифру. Супротив того вписи на перший рік в повакацийнім реченци не допускають ся, а позаяк на роцї II. III. і IV. є переповнене, то на ті курси не буде ся приймати нових кандидатів. Вписи на приготовляючий курс і до школи вправ відбудуть ся в днях 29, 30 і 31 серпня.

— **Дрібні вісти.** Краєвий варстат науковий для виробу забавок у Львові розпочинає курс шкільний з днем 1 вересня с. р. Кандидати, що хотять ходити на науку, повинні зголосити ся найдальше до дня 1-го вересня с. р. — Галицка каса ощадности підвисшає з днем 15-го серпня с. р. опроцентоване всїх вкладок на 4 процент. — П. Мария Станецка згубила торбинку, в котрій були два перстенї, один з великим брилянтом, другий зі смараґдом обведеним довкола брилянтиками і чотири дукати з Материю Божою, все разом вартости 1000 корон. — Бувший адвокат Орловский, знаний з молодших лїт і у Львові, котрий в Кракові пробовав видавати якусь польску ґазету, а відтак переніс ся до Відня і допустив ся обманьства на великі розміри та остаточно опинив ся в кримінал'ї в Штайн, в долїшній Австриї, буде сими днями випущений на волю. Орловский справував ся в кримінал'ї добре і длятого тепер помилувано его і даровано ему останок кари. — В місцевости Куанех на Лібанонї проявив ся один случай занедужаня на джуму. — З дому ц. Анґелї Партики при ул. Шептицких, вийшов в недїлю 6-лїтний хлопець і доси не вернув. — Кароль Кароль Боровецкий, дорожкар ч. 156, зложив на полїциї знайдену вчера шкіряну торбу, в котрій було 40 кор., 25 рублїв банкнотами і 2 кор. 74 с. дрібними. — Самбірска жандармерия арештувала Варвару Зубрицку, служницю Йосифа Кренцля в Калинові, котра підпалювала тамошних господарів Нїмцїв. В виду того неправдивою була подана недавно тому вість, котру й ми подали за иншими ґазетами, що там підпалювали ся самі господарі, щоби узискати більшу асекурацию і що трох з них: Янча, Торгана і Гота арештовано. — Гр. Рищевска обжалувала на полїциї льокая Никифора Семенова, що він вимантив від неї 92 корон на вироблене паспорту. Семенов щез без слїду зі Львова. — Семен Онисько, рядовий в 4 батериї 11 полку артилериї, втік вчера з касарнї.

— **Буря.** З Підволочиск доносять, що онигди лютила ся там страшна буря і наробила величезної шкоди. Буря знищила зовсїм цирк Дворжака і перервала лінію телеґрафічну і телефонічну. В селї Мисловій на фільварку Громницких завалила ся стайня, при чім 4 людий утратило житє, а 2 було поранених. Крім того згинуло около 30 штук худоби.

— **Фальшівники банкнотів.** З Будапешту доносять: Полїция в Кечкеметї впала на слїд величезної ватаги фальшівників банкнотів, котра пускала фальшиві гроші головно в містї Кіш-Тиреш і в многих инших містах. До тої ватаги належали два фотоґрафи і кількадесять селян, разом около 45 осіб. В помешканю одного із фальшівників знайдено не більше менше фальшивих гроший лиш на 240.000 корон, банкнотами по 20- і 50 коронівок. Більшу часть ватаги арештовано.

— **Крадїж на почтї в Бучачи.** Кілька місяців тому назад обікрала була якась ватага злодїїв уряд почтовий в Бучачи на 16.000 К. Доходженя в сїй справі перевів львівский аґент полїциї п. Пшестшельский і вже небавком опісля арештував виновників тої крадежі, Станислава Урбаньского, Гната Крижановского і Николая Каміньского, котрі признали ся до крадежі. Вчера арештував п. Пшестшельский четвертого спільника, Гната Вайдовича, бувшого помічника возного при урядї почтовім в Бучачи, котрий одного разу забрав лишені при порожній касї ключі і дав їх Урбаньскому а той поробив з них відтиски і казав після того якомусь шлюсареви у Львові поробити ключі. Вайдовича арештував аґент в домі Лейби Рота, шевця при ул. Полтви ч. 6, у котрого Вайдович працював від кількох днїв, представившись ему яко Николай Каміньский.

— **Зловив ся.** Із Станиславова наспіла онигди до тутешної полїциї вість, що там придержано якогось Юрия Давилюка, за котрим львівска полїция розписала стежні листи з причини спроневіреня кількасот корон. Але що той Данилюк, засуджений за то спроневірене, відбуває якраз тепер у вязници краєвого карного суду кару 6-місячної вязниці, то полїция на основі переведених доси доходжень припускає, що придержаний в Станиславові нази-

---

Відтак казав Полїян позносити всї коновки і всяку посудину, яка лиш знайшла ся дома, і уставив еї в городї, де була помпа. — В отсе все поналиваєте води та й наносите до кітлика в кухни. Коли упораєте ся, дістанете двайцять су, таріль росолу і склянку вина. То все дасть вам дві години роботи. Згода?

Чоловік той взяв ся зараз до роботи а Полїян придивляв ся їй із своєї комнати. — То чоловічиско, котрому треба би якось помочи — подумав він собі.

За пів години чоловік той скінчив роботу. — Кухарка — пише наш автор — дала ему таріль росолу і кусень хлїба та й двайцять су. А що була дївчина доброго серця, то додала ему до того скромного обіду ще й чарочку кави. — Жебрак спожив росіл з апетитом. З'їв свій хлїб, випив вино і каву, сховав двайцять су і набрав ще ведро води та каже: Ваша малпа — малпа, пише Полїян, то бун я — ваша малпа мала мене за дурака а я ему покажу, що я щедрійший від него. Він зажадав від мене сорок ведер води. Тут маєте ще сорок і одно; то на причинок, щоби була добра міра. І з найспокійнїйшою міною, заким ще здивована кухарка могла ему перешкодити, вилив він цїле ведро води до горшків і ринок, в котрих варив ся обід для мене.

А тепер маленький образок з житя париского жебрака:

Комісар полїциї, що сидїв за своїм столом і вигладжував собі пильничком свої хорошо виплекані, блискучі нїгті, відозвав ся:

— Приведїть его сюди!

Полїцай вийшов і вернув зараз назад. Попихав перед собою може шісдесятьлїтного чоловіка, котрий ніс під пахою в скринцї, завиненій в зелене споловіле і подіравлене сукно, ґітару, котрою яко уличний співак зарабляв собі на свій нуждений насущний хлїб.

Той музикальний чоловік, котрого одїж була подерта, брудна і від дощу перемокла, був високого росту і стрункий. Єго лице з орлиним носом, високим чолом, на котрім виднїли зморщки в довгих поземих лїніях, з густими бровами, довгою, сивою кострубатою бородою, що сягала ему аж до очий, мало гордий вираз. Увійшовши, випростував ся і чекав на ту хвилю, коли комісар полїциї зволить его запитати. Але той, видко, занадто був занятий своїми хорошими руками. Аж по довшій хвили відозвав ся знову:

— Будьте ласкаві, пригадайте менї, серед яких обставин арештували ви сего чоловіка.

— Він робив скандал на улици, пане комісарю — зачав полїцай розповідати з великою вагою. — Торговельникови вуглья, що має на бульварі в Бельвіль шинок, загрозив він, що все на кусні побе і поломить, бо ему не хотїли позволити, щоби він співав на заднім подвірю. Шинкар, якийсь Бурже, був змушений его викинути. Але він викрикував на улици дальше. Більше як пятьдесять людий обступило его довкола, підчас коли він ганьбив торговельника вуглья, чоловіка загально поважаного в тій части міста. Я завізвав его, щоби він ішов, але він анї трошки не зважав на то, що я говорив. Тодї забрав я его на полїцию.

Комісар полїциї, котрий скінчив вигладжувати нїгті, спитав механїчно:

— Як називаєте ся?

— Еміль Бльоме з придомком Ля Рішоль.

— Кілько вам лїт?

— Шісдесять і один.

— Чим займаєте ся?

— Співаю на улицях.

— То ви жебрак?

Але той чоловічиско запротестував против того:

— Ви помиляєте ся. Я співаю і продаю свої піснї... не жебраю!

— Чи маєте яке помешканє?

— Маю в Менїльмонтан, ул. Монтібеф... Можете там казати звідати ся, коли хочете; мене там знають досить добре, бо я там мешкаю від двайцяти лїт.

— Чому не шукаєте собі якоїсь роботи? — говорив комісар дальше. Він тер пильником дальше як той арештант, що думає втікати.

(Дальше буде).

ває ся поправді Щиптур і єсть тим, котрий недавно тому разом зі Шварцером втік з вязниці тутешного суду карного. Полиция зажадала присланя фотоґрафії арештованя в цїли сконстатованя особи.

— Пригода войска з товпою. В суботу в полудне переходила ул. Клепарівскою компанія 95 пп. з музикою. Як звичайно при такій нагоді зробило ся збіговиско всілякого рода уличників і волоцюґів, переважно жидів. Один з них Хаїм Преслер влїз навіть в ряди войска і трутив одного з вояків. Вояк знов відтрутив Преслєра з такою силою, що той впав на землю і зломив ногу. Аж тепер зробило ся справдешнє величезне збіговиско, а товпа жидів, що станула в обороні Преслера, почала викрикувати та відгрожувати ся, а навіть брала ся вже до каміня. Капітан не хотячи допустити до кровавої авантури, казав войску зайти до касарні, а Преслера забрати до шпиталю, де єму ногу зложено.

— Жертва спірітизму. Будапештеньскі ґазети подали сими днями досить дивну історию, котра в головних чертах так представляє ся: Дня 20 червня с. р. помер адвокат др. Стефан Еранос на приказ „любого ангела" голодовою смертию. „Любий ангел" то був дух, якиӣ являв ся в спірітистичнім кружку, до котрого належав також померший адвокат і учитель борбництва Ґеннарі, котрий викликував духів. Др. Еранос мав від 16 літ при Керепескій улици канцелярию, котра єму добре ішла і він жив щасливо зі своєю жінкою Марием з роду Паль. Але по кількох лїтах щасливого сожитя зачали показувати ся у жінки початки релїґійного дуру. Она через цїлий день ходила по церквах, молила ся через цїлий час і занедбувала зовсім дім і господарство. В наслідок того й др. Еранос стратив давну охоту до роботи. Він попав ся в товариство спірітистів і записав ся до него душею і тілом. Розмавляв що дня з любим ангелом, котрий був осередком спірітистичних засідань і нїчо в сьвітї не могло єго відклонити від того самодурства.

Єго жінка і єї мати, маюча женщина з Мармароского Сиготу, старали ся всіма силами вирвати єго з товариства спірітистів, але на дармо. Навіть то, що єго жінка вже вилічила ся було із свого давного дуру релїґійного, не могло єго опамятати і визволити з товариства людий, котрі викликуванєм духів з тамтого сьвіта дурять себе і других.

Тимчасом „любий ангел" робив своє: посилав бідного доктора на курацию до Карльсбаду, позичав собі від него гроший, казав підписувати собі векслї а наконець наказав єму не рушити ніякої страви, бо она могла би бути затроєна. Еранос послухав ради „любого ангела" і помер по кількох днях з голоду. На короткий час передтим померла була із гризоти єго теща. Впало то в очи, що на похороні адвоката не явив ся нїхто із товариства спірітистів. Родина була тим озлоблена і почала робити доходженя, котрі показали, що від нещасливої жертви спірітизму вимантив хтось значну суму гроший. Щоби остаточно виъяснити справу, директор одної із будапештеньских шкіл, Юрий Ґаті зробив донесенє до поліциї а та передала справу прокураториї, котра й розвела слїдство. Насамперед переслухано служницю помершого адвоката, Ольгу Уташі, котра зізнала, що адвокат від пять чи шість літ займав ся спірітизмом і від тої пори почав вести неправильне житє а коли занедужав, не хотів завізвати лікаря а братови, котрий приїхав з провінциї, признав ся, що він стоїть в звязи з духами. В загадочній сїй справі веде ся тепер дальше слїдство.

— Конкурс. Задля уділеня одноразової стипендиї в сумі 2000 корон, зложених в касї підписаного Товариства Вп. п. Константином Володковичом, розписує ся отсим конкурс: 1. О сю стипендию може убігати ся молодець більше, нїж середних спосібностий, якиӣ скінчивши студиї в однім з університетів у Львові, в Кракові, або в Чернівцях, з похвальними сьвідоцтвами праць семінарийних, або в лябораториях, як рівнож зі степенем докторским, або також політехніку у Львові з сьвідоцтвами похвально зложених обох іспитів державних, хоче виїхати за границю для дальшого образованя в науках, а засобів на се не посїдає. Та стипендия виплачує ся чвертьрічно, або піврічно з гори. — 2. Всїлякі напрями знаня увзгляднюють ся і стипендия може бути уділена таксамо лікарям, інжинїрам, як рівнож образуючим ся на поли історії, ґеоґрафії, фільософії, наук природних і математичних, права і фільософії. — 3. Уділена стипендия має характер позички, а не жертви. Поруку єї звороту становить реверс, містячий приреченє позичаючого, що зверне сю стипендию, або одноразово або частями, коли єму средства на се позволять. — 4. Побут за границею того, що отримає стипендию, не може в нїякім случаю сягати поза два роки. По першім році молодець, бажаючий отримати сю стипендию опять, єсть обовязаний прислати до Виділу Руского Товариства педаґоґічного звіт зі своїх чинностий наукових, як рівнож відповідні сьвідоцтва або управителя закладу, або ученого, що під єго проводом науково працював за границею, або також видану друком працю наукову. — 5. Стипендия може бути здержана по піврoцї, наколи Виділ Руского Товариства педаґоґічного переконає ся, що побираючий стипендию марнує час і не робить вимаганих в науцї поступів. — 6. По повороті до краю і зложеню доказів відбутих за границею студий може єму бути уділена одноразова підмога в цїли отриманя посади або державної, або приватної, але підмога не повинна виносити більше тисячки корон. — 7. О сю стипендию можуть старати ся виключно Русини, родом з Галичини, або Буковини, греко-католицкого обряду, нежонаті, сьвідомі добре мови нїмецкої або французскої. Доказом знаня дотичної мови має бути сьвідоцтво з колльоквії, зложеної у професора сеї мови, або праця семінарийна, або також инша публикация наукова в сїй мові предложена, або вкінци студиї, по части відбуті в якім університеті нїмецкім. — 8. Стипендиєю завідує Виділ Руского Товариства педаґоґічного у Львові і надає єї комітет, зложений з трех членів, именно: Александра Барвіньского, Богдана Лепкого і др. Кирила Студиньского. — 9. Поданє о узисканє сеї стипендиї внести належить до Головного Виділу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, найдальше до 15. падолиста 1907 р. і долучити до него метрику і вимагані конкурсом сьвідоцтва. — Головний Виділ Руского Товариства педаґоґічного: *о. Іван Чапельский*, голова. *Др. Остап Макарушка*, секретар.

Телеґрами.

Цїріх 13 серпня. Вчера розпочали ся тут наради межинародного конґресу християньских робітників ткацких в присутности 454 делеґатів заступаючих 78.000 членів.

Вашінґтон 13 серпня. Вчера вечером застановили роботу урядники тутешного товариства почтового.

Танґер 13 серпня. Прибув тут анґлїйский пароход з 240 Европейцями з Мазаґану.

Танґер 13 серпня. З Мазаґану доносять: Панує тут поки що спокій, але кождої хвилї побоюють ся вибуху пристрасти серед народу. Племена підходять під брами міста і домагають ся гроший. Комендант кружляка повідомив ґубернатора, що на случай нападу племен висадить войско на беріг і буде бомбардувати охрестність міста.

Танґер 13 серпня. Прибувші тут на кораблї „Ґалїлєє" подорожні з Касаблянки розповідають, що там на улицях відбуває ся безнастанно паленє трупів. Войско в погони за Кабілями загнало ся в глубину провінциї.

Танґер 13 серпня. Мек Лїн (Mac Lean), котрого Раісулї видав якомусь племени, єсть від соботи в дорозї до Фезу. Після иншого донесеня видало Мек Лїна войско султана.

Льондон 13 серпня. Ухвалений давнїйше палатою льордів закон, котрий признає женщинам право засїдати в радах ґрафских (себто наших повітових — Ред.) і муніціпальних принята тепер також і палата послів.

Бельфаст 13 серпня. Вчера вечером вибухли грізні розрухи і тревали до півночи. Войско стріляло; одна особа убита і як зачувати, кількасот ранених. Шпиталї переповнені.

Варшава 13 серпня. Варшавский ґен.-ґубернатор засудив редакцию „Słow-a" на сто рублїв кари за статию Страшевича в справі польско-российского порозуміня.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).